

De eunuch

Bemoediging van de week aflevering 121

Vrijdagmiddag 27 juli' 2012

En God zag hem

*ontmand in zijn jeugd,
geroofde identiteit en potentie,
aangewezen schande,
openlijk anders-zijn,
zie zo maar te overleven
en zo vond God hem... (naar Handelingen 8: 26-40)*

Lieve mensen,

Tijdens een mooie kerkdienst viel het licht op die wonderlijke geschiedenis van Philippus en de Ethiopische kamerheer van de koningin van Ethiopië!

Nou ja, de Statenvertaling spreekt van 'kamerheer', de NBG vertaling spreekt van 'kamerling', maar de jongste vertaling – typisch voor onze tijd – spreekt over 'de eunuch'. Philippus wordt door God naar een eunuch gestuurd en deze eunuch was een hoge ambtenaar. Het woord eunuch zegt bijna alles al over zijn identiteit... zo kennen de mensen hem. Het was hem aan te zien. "Oh, je bedoelt die ene, die eunuch..."

Een eunuch is een ontmande man. Waarschijnlijk is hij al als tiener opgepakt om slaaf te worden van de Koningin van Ethiopië. Een jongen nog, in de knop, klaar om open te barsten. Hormonen en ontlukende seksualiteit zouden van hem een jonge sterke man maken. Maar wat betekent een mens nog, als een ander mens mag beslissen dat jij geen normale man zult worden. Dat je geen seksualiteit zult kennen, nooit zult trouwen, nooit een vrouw zult toebehoren of kinderen zult verwekken. Hoe oud was hij, onze eunuch, toen ze hem 'behandeld hebben'. Geroofd van zijn mannelijkheid, ze hebben diep ingebroken... in wie hij was, zijn dromen, zijn toekomst, zijn aard en vooral in zijn seksualiteit.

Er werd een stempel op hem gedrukt. Die onvergetelijke dag in zijn hele leven, kon niet meer ongedaan gemaakt worden: hij was een eunuch! Iedereen kon het aan hem zien en merken in het dagelijkse verkeer tussen mensen... En de Here God? Die zag hem ook... God zag zijn hart aan. God kijkt altijd eerst naar het hart!

En daarna zag God die levensweg, al dat verdrongen verdriet, die onoplosbare situatie waar de eunuch in was beland. Het leek onherstelbaar, onherroepelijk, iets waar hij zijn hele leven mee te dealen had.

Ineens begon het te wringen en pijn te doen. Die duidelijke NBV vertaling neemt geen blad voor de mond. Ik las stevast dat de man aangesproken werd naar deze kwetsbare, verminking: de eunuch... Helaas is dit wel de letterlijke vertaling van de grondtekst... Ze hebben het vroeger iets zachter willen zeggen.

Lees het maar mee in de NBV:

Vs 34 'en de eunuch vroeg aan Philippus...'
Vs 36 'en de eunuch zei: kijk, daar is water!'
Vs 38 'en beiden daalden af in het water, zowel Philippus als de eunuch.'
Vs 39 'en de eunuch zag hem niet meer en vervolgde zijn weg met vreugde.'

Waarom legde Gods Woord zo'n nadruk op deze kwetsbare seksuele verminking. Betekent dit soms iets? En wat dan? En waarom dan? Dat werden de vragen van Wim en mij voor de zondagmiddag!

Stel je voor dat in plaats van **eunuch** hier iets anders had gestaan. Als er nu 'homo' had gestaan, of 'lesbienne' of 'transseksueel', of er stond iets anders waarmee een mens zich ongemakkelijk zou kunnen voelen in een (geloofs-) gemeenschap? Het begrip 'eunuch' kennen we niet, daarom valt het ons ook bijna niet op, maar toch... wat hier gebeurt is zo intens bemoedigend en groot.

De eunuch komt net uit Jeruzalem waar hij God wilde aanbidden. Maar daar in de tempel zal de eunuch niet dicht tot God hebben mogen naderen. Zijn verminking wordt in de wet genoemd, hij hoort tot de buitengesloten. Leviticus 21: 18-20.

Maar in Handelingen lijkt God achter de eunuch aan te gaan. God laat hem zo niet naar huis gaan... Philippus moet hem namens God gaan spreken en hem eerst nog vertellen over zijn Heiland, Jezus.

Dit is een schoolvoorbeeld hoe Gods genade en barmhartigheid soms lijnrecht tegenover Gods wet komt te staan. Jacobus 2: 13 verwoort wat er hier gebeurt:

Want onbarmhartig zal het oordeel zijn over hem die geen barmhartigheid heeft bewezen. En dé barmhartigheid triomfeert over het oordeel. (HSV)

Nu, na het gescheurde voorhangsel in de tempel, na Jezus sterven voor alle mensen, ook voor allen die buiten staan, de vreemdelingen en ook voor iedere eunuch... triomfeert Gods barmhartigheid over het oordeel. God grijpt in! Hij heeft het hart gezien. God wil niet dat de eunuch onveranderd terugkeert naar het 'land van zijn slavernij'! Gods liefde gaat hem achterna en haalt hem in! Wat een geweldige hoopvolle

boodschap!

God komt langszij, in Philippus kom de Heer letterlijk meewandelen met die wagen op weg naar huis. Dat besef ontroerde me al zo: God zoekt de eunuch op! Ben je ontmand... God noemt zich zelfs de Heer van de ontmanden! Dit is God! God zoekt al die mannen en vrouwen van wie zoiets belangrijks is geroofd, als hun seksualiteit. Gekwetste, gebutste zielen. Mensen die schande dragen en schaamte kennen. Ze mogen amper in onze diensten komen, want we lijken hen allemaal aan te wijzen: kijk, daar zit hij... de eunuch! God zoekt ze... vooral als ze net weer hun reis aanvaard hebben om terug te keren naar waar het allemaal fout ging!

Lieve eunuch, begrijp je wat je leest...?

Hij leest zachtjes hardop. Juist op dat moment en dat vast niet toevallig, leest hij zinnen uit Jesaja... Over het lijden van de knecht van de Heer... (Jesaja 53)

... Hij is als een schaap naar de slachting geleid en zoals een lam stemmeloos is tegenover zijn scheerder, zo doet hij zijn mond niet open.

Moet je je voorstellen: de eunuch, zelf ooit een stemmeloos joch tegenover de slagers die hem gesneden hebben. Die eunuch, die ondanks zijn hoge positie zich nog zovaak een schaap voelde, vernederd in naakte kwetsbaarheid, tegenover zijn scheerders... met hun gepest en hun banale grappen over hem...

En nu leest hij over een lotgenoot... Over Jezus, Gods zoon, die bewust in dezelfde positie is gebracht om mensen zoals hij, te veranderen in een nieuwe schepping: Een zoon te worden van God, God als vader voor de eunuch... Welkom in de heilige en intieme huiskamer van de Heer.

Wat moet dit gedeelte en de uitleg die Philippus hem heeft verteld, diepe impact hebben op deze man. Zijn leven krijgt opnieuw een enorme wending en weer een stempel. Gods stempel: 'Gekocht, betaald, vrij en van Mij!'

Lieve mensen, die zondag hebben Wim en ik heel lang nog door gesproken over de diepe betekenis van dit verhaal uit Handelingen. Het resulteerde in diepe vreugde... Wat een geweldige liefde van God voor mensen. Dit is: barmhartigheid die triomfeert over het oordeel... Halleluja!

Mag de Heer je met deze gedachte diep bemoedigen, zoals Hij het ook deed met Wim en mij.

Gerry Velema

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze tekstbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze tekstbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)